

אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה פסעה בשבייל בבודי שלש פסיעות, מפרק יצאו שלשה מלכים שליטים רוזנים ומצפיאים ששוטטים בכל העולם, וראשו מכם היה נבווכןצער.

בא וראה מה אמר לו דניאל, (דניאל כ) אפנה הוא ראש הקהב, ואחריך תקים מלכות אחרת רעה מפרק ומלכות שלישית אחרת. מה כתוב? (שם ג) הפלך נבווכןצער עשה צלם של זהב. גבשו שנים אםות ורחבו שש אמות. אמר נבווכןצער, האלים שראיתי היה ראשו של זהב, מעיו של ספר. אני עשאה הפל של זהב, ושתהיה עטרת זהב בראשו.

ושנינו, אותו יום בנס את כל האמות והעמים והלשונות לעבד לאותו האלים, ולכך כל מלכי המקדש שבו היה חקוק השם הקדוש והכינוי בפי אותו צלם. ובאותה שעה היה מדבר גדרות, עד שבא דניאל וקרב לאותו האלים ואמר: אני שליח של קרובון העליון, גוזר אני עלייך לצאת מכאן. הנזכיר את שם המקדש, ויצא אותו כל, ונפל האלים ונשבר. הינו מה שבתובי, והצאתיהם בלו מפיו ולא יונחו אליו עוד גוים. גם רבוי יהודיה ונשקייה על רישיה, אמר אי לא דקربנן בקוטפייא הכא, לא אשתחמו דענא בה. ויהו דחליין קמיה מההוא יומא.

פוחדים מפניו.
שנינו, (קהלת י) אשrik ארץ שפלבק בין חורים ושריק בעתiacלה. רבוי יוסי באר את הפסוק זהה במשה בשעה שהוציא את ישראל ממצרים ועשה אותם בני חורין. ושריק בעתiacלה, שבתוב (שותה יב) ואכלתם אותו בחפazon פסח הוא לה'.

הוא, אתה פסעת בגין יקרי תלת פסיען, ח'יך, מינך יפקון תלת מלכין שליטין, קסטירין רופניין דשליטין בכל עולם, וקדמאתה מניהו נבווכןצער הוה.

הא חי, מי אמר לייה דניאל, (דניאל ב) אנת הוא ראש דהבא. ובתרה מקום מלכו אהרי וגוו'. מה כתיב (דניאל ג) נבווכןצער מלכא עבד אלם די דהבא רומייה אמין שתין פתיה אמין שית. אמר נבווכןצער אלמא דחמיינא, הוה רישא די דהבא, מעוי דכסף, أنا עבד פלא דהבא. דלהוי קזפירא דהבא ברישא.

ויתאנא, ההוא יומא בנס כל אומיה ועם מיא וילשניא למפלח לההוא צלמא, ונTEL מאנא ממאני מקדשא, דהוה גלייף ביה שמא קדישא, רעליל לייה בפורמיה דההוא צלמא, ובהיא שעטה הוה ממיל רברבן, עד דאתה דניאל, וקריב גבי דההוא צלמא, ואמר אנא שליחא דמארא עלאה, גוזני עלה למק מהכא. אדריך שמא קדישא, ונפק ההוא מאנא, ונפל צלמא ואחריך. הינו דכתיב והוציאתי את בלעו מפיו ולא ינhero אליו עוד גוים. גם רבוי יהודיה ונשקייה על רישיה, אמר אי לא דקربנן בקוטפייא הכא, לא אשתחמו דענא בה. ויהו דחליין קמיה מההוא יומא.

האנה (קהלת י) אשrik ארץ שפלבק בין חורים ושריק בעתiacלה. רבוי יוסי אוקים להאי קרא, במשה, בשעתה דאפייק להו לישראל ממצרים, ועבד לוון בני חורין. ושריק בעתiacלה, דכתיב, (שותה יב) ואכלתם אותה בחפazon פסח הוא לוי.